

22. maj 2020 – 2. behandling

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til Rigsmyndighederne med en opfordring til, at anklagemyndigheden i Grønland søger at skærpe foranstaltningsniveauet i sager om seksuelle overgreb mod børn.

(medlem af Inatsisartut, Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit)

I betænkningen kan vi læse, at der diskuteres straffelængde, og anstaltskapacitet. Og det er ganske rigtigt et område vi skal tænke over, men det skal ikke stå i vejen for, at skærpe straffene for, at begå overgreb mod vore allermost sårbare.

Hvis man følger dette initiativ op, med omfattende forebyggende initiativer, begynder det at ligne noget. Altså bør en skærpelse ikke stå alene, men man bør kaste mange flere penge og kræfter ind i forebyggelse. I første ordførerindlæg nævnte vi en række områder og programmer, man kan lade sig inspirere af, mht. forebyggelse. Det kan altså være et initiativ man sætter i gang samtidig. På sigt vil det nedbringe antallet af overgreb. Se at få det i gang.

Gerningsmandsprincippet har i den grad fejlet, delvist fordi vi ikke har taget rehabiliteringstiltag i anstalterne alvorligt nok. Dette bør i dén grad også udbedres. Det vil vi endnu en gang gerne slå til lyd for. Ligeledes minder vi Naalakkersuisut om, at der er behov for NYE penge til børne,- og ungeområdet, herunder til hjælp til ofre for seksualforbrydelser. Det lovede vi hinanden under valgkampen.

Der er i dén grad behov for, at begynde at udarbejde programmer og handleplaner for børn der er udsat for det sorteste sorte af voksne.

Deres forældre, de selv, og deres omgivelser, står gang på gang, og véd ikke hvad de skal gøre, og kan ikke få hjælp.

Over 70 % af de hjemløse i dag, har været udsat for overgreb af seksuel karakter som børn. Den lader vi lige stå lidt. Jeg lover jer, at de også fylder i mange andre statistikker vi har, af den uheldige slags.

Seksuelle overgreb er altødelæggende for ofrene.

Det burde være indlysende at pengene er brugt bedst, ved forebyggelse og ved, at vi tager hånd om ofrene først og fremmest. Det skaber en livslang sårbarhed, en livslang problematik i forhold til at indgå sunde relationer, og ødelægger grundlæggende tilliden til voksne i opvæksten, samt kærlige mennesker igennem hele livet. Det smukkeste i verden er kærlighed og seksualitet, og evnen til at knytte sig til andre.

Det er dette grundlæggende vilkår for at være menneske, der ødelægges ved seksuelle overgreb.

Udvalgets ændringsforslag til punkt 19/FM2010 er ikke blot sympatisk og støtteværdigt. Det SKAL vi fastholde og udmønte. Ufatteligt der i 2019 endnu ikke er prioriteret dette. Det sender et signal om, at vi er ligeglade med ofrene for overgreb, og forebyggelse. Det er altså det mest uintelligente vi kan komme i tanker om. At tro at forebyggelse er besværligt eller overflødigt er helt håbløst.

Målrettede præventive tiltag, og gennemførelse af behandling af overgrebsmænd. Det er SÅ vigtigt. Det er endnu vigtigere end at skærpe straffen – som vi også skal – at dette udføres.

Mindst lige så presserende er det, at sørge for, at skaffe hjælp til ofrene og disses familier, og sikre, at overgrebsmændene ikke frit kan gå rundt uden for anstalterne når de er under afsoning for denne type kriminalitet.

**SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Vi indstiller det oprindelige forslag til vedtagelse.

Og skal i øvrigt minde om følgende: Der er behov for mange flere tiltag:

Undervisning i sikker adfærd på sociale medier, folkeoplysning på bred skala, flere forebyggende tiltag for ofre og potentielle krænkere, en tidligere opsporing af bekymrende adfærd, flere tiltag i folkeskolerne, mere oplysning i sportsklubber og bedre seksualundervisning, samt 24-timers regel om hjælp til familier og børn og unge der har brug for det.

PTSD-behandling som en mulighed til ofre for bl.a. seksuelle overgreb, samt langt mere effektive udredninger af psykiske problemer, samt sociale problemer. Og en særlig opmærksomhed på, hvornår børn og unge er sårbare i fht. seksuelle overgreb.

Børn er vores allermest dyrebare som samfund. Vores allermest dyrbare. Lad os ikke vente på forslag alene i Salen, men tage fat på at skabe et land der viser dette. Det behøver vi kun at prioritere. Vi behøver blot at prioritere dette. Så er vi på vej. Men pengene skal matche de gode ord. Lad pengene følge, kære Naalakkersuisut og Inatsisartut. Lad pengene følge de gode intentioner. Ellers bliver det ved tanken.